

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miloslavy Novákové a soudkyň JUDr. Ivy Hejdukové a Oty Knopfové v právní věci žalobce [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupeného Mgr. Jindřichem Sojkou, advokátem se sídlem Klatovy, Pražská 119/I, proti žalovaným 1. [REDACTED], bytem [REDACTED], t.č. neznámého pobytu, zastoupenému [REDACTED], pracovníci Okresního soudu v Klatovech jako opatrovníci, 2. [REDACTED] se sídlem [REDACTED], [REDACTED], o zaplacení částky 167.324,- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce do rozsudku Okresního soudu v Klatovech ze dne 29.4.2008 č.j. 10 C 10/2005-232,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části, tj. ve výrocích II a IV, p o t v r z u j e .

II. Odvolání žalobce do výroku V se o d m í t á .

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil 1. žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 112.290,- Kč s příslušenstvím do tří dnů od právní moci rozsudku. Ve vztahu k 2. žalovanému byla žaloba zamítnuta. 1. žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 64.247,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobci byla uložena povinnost zaplatit 2. žalovanému na nákladech řízení částku 6.482,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a konečně 1. žalovanému byla uložena povinnost zaplatit českému státu – Okresnímu soudu v Klatovech na nákladech řízení 3.653,- Kč do tří dnů od právní moci

rozsudku. Doplnujícím rozsudkem ze dne 12.6.2008 č.j. 10 C 10/2005-249 bylo řízení ohledně částky 55.034,- Kč s příslušenstvím zastaveno. Své rozhodnutí soud odůvodnil tím, že 1. žalovaný způsobil dopravní nehodu vozidlem, jehož vlastníkem je žalobce. Výše škody na vozidle byla prokázána znaleckým posudkem. Žalovaný odpovídá za škodu podle § 420 o.z. 2. žalovaný odpovídá z titulu havarijního pojištění. Pojistná smlouva uzavřená mezi účastníky však byla vypovězena ke dni 7.7.2004. Ke dni vzniku škody nebylo vozidlo žalobce havarijně pojištěno. Proto byla žaloba ve vztahu k 2. žalovanému zamítnuta. V průběhu řízení vzal žalobce zpět vůči oběma žalovaným žalobu do částky 55.034,- Kč s příslušenstvím, s čímž žalovaní souhlasili.

Proti rozsudku, a to do výroků pod bodem II, IV a V podal žalobce včasné odvolání, kterým nesouhlasil se závěrem soudu, že pojistná smlouva byla platně ukončena výpovědí 2. žalovaného ke dni 7.7.2004. Žalobce namítal, že výpověď 2. žalovaného nikdy neobdržel. Žalobce si je vědom právního názoru odvolacího soudu učiněného v rozhodnutí ze dne 30.3.2007, ale namítá, že důkazní situace se oproti původnímu stavu změnila. Žalobce poukázal na předložené potvrzení [REDAKCE], ze kterého vyplývá, že od 8.8.2003 bydlel na adrese [REDAKCE], kde bydlí do současné doby. 2. žalovaný však výpověď pojistné smlouvy zaslal žalobci v dubnu 2004 na adresu [REDAKCE]. Úkon doručovaný na jinou adresu než byla adresa skutečného bydliště adresáta nemohl dojít do sféry jeho dispozice. Proto nelze tento úkon hodnotit jako úkon doručení. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že měl uzavřenou řádnou pojistnou smlouvu, kterou 2. žalovaný údajně vypověděl z důvodu, že pojistná smlouva neodpovídá pojistně-technickým zásadám [REDAKCE]. Tento absurdní argument nemůže být právoplatným důvodem k jednostrannému ukončení platného právního vztahu. Navíc soud v odůvodnění rozhodnutí citoval v souvislosti s výpovědí smlouvy ustanovení článku IX bod 2 pojistných podmínek, které však hovoří o výpovědi smlouvy v prvních dvou měsících smluvního vztahu. Smlouva však byla uzavřena dne 3.6.2002. V čl. IX podmínek již není koncipována možnost výpovědi z důvodu nesouladu smlouvy s pojistně-technickými zásadami pojišťovny. Sama pojišťovna ještě v červenci 2004 od něj přijala platbu pojistného. Žalobce proto nemohl ani tušit, že by neměl předmětné vozidlo havarijně pojištěné. Žalobce z těchto důvodů navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v napadené části změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl.

2. žalovaný se k odvolání žalobce vyjádřil tak, že považuje rozsudek soudu I. stupně za správný, neboť je v souladu s prokázanými skutečnostmi, na které je v odůvodnění rozsudku soudem odkazováno. Žalobce neprokázal, že by 2. žalovaného informoval v souladu s čl. V odst. 1 písm. b) Všeobecných pojistných podmínek pojištění motorových vozidel PH o změně bydliště před vznikem škody a uvedené pochybení mělo podstatný vliv na to, že pojištění zaniklo. Jednoznačně se jedná o pochybení na straně žalobce, neboť 2. žalovaný při výpovědi pojištění postupoval v souladu s právními předpisy. 2. žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí v části odvoláním dotčené (§ 212 o.s.ř.), a to ve výrocích II a IV, přihlédl k odvolání žalobce i vyjádření 2. žalovaného a posléze dospěl k závěru, že odvolání žalobce nelze považovat za důvodné.

Do výroků I a III rozsudku soudu I. stupně žádný z účastníků nepodal včasné odvolání, a proto samostatně nabyly právní moci (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).

V přezkoumávané věci, pokud jde o zamítnutí žaloby vůči 2. žalovanému, soud I. stupně provedl dostatek důkazů, ze kterých správně zjistil skutkový stav ohledně existence

smlouvy o havarijním pojištění a pojištění odpovědnosti z provozu vozidla žalobce uzavřené mezi účastníky. Soud nesprávně uvažoval o případné odpovědnosti 2. žalovaného za škodu vzniklou na vozidle žalobce, ale tento nesprávný právní závěr nemá vliv na správnost rozhodnutí soudu I. stupně, který správně žalobu zamítl, když dovodil, že v době vzniku škody na vozidle žalobce toto vozidlo nebylo havarijně pojištěno z důvodu zániku pojistné smlouvy ke dni 7.7.2004 (k dopravní nehodě došlo dne [REDACTED]). K námitkám žalobce, který předmětnou pojistnou smlouvu považuje za platnou i s odkazem na ust. § 45 odst. 1 obč. zákoníku je nutno konstatovat, že vztahy účastníků se především řídily obsahem této smlouvy, když svým podpisem žalobce vyjádřil souhlas i se všeobecnými smluvními podmínkami. Pokud se žalobce snažil prokazovat, že v době doručování výpovědi pojistné smlouvy bydlel na adrese [REDACTED] nikoli [REDACTED], kam mu 2. žalovaný výpověď smlouvy doručoval, je třeba odkázat na čl. V odst. 1 písm. b) Všeobecných pojistných podmínek pojištění motorových vozidel PH, jež jsou nedílnou součástí pojistné smlouvy o pojištění motorového vozidla sjednané dne 8.7.2002 mezi žalobcem a 2. žalovaným. Z tohoto článku vyplývá, že vedle povinností stanovených zákonem má pojištěný dále povinnost pojistiteli bez odkladu oznámit všechny změny ve skutečnostech, na které byl tázan při sjednání pojištění. Z pojistné smlouvy je zřejmé, že žalobce byl tázan na adresu svého pobytu, kterou uvedl v obci [REDACTED]. Pokud se v průběhu trvání této pojistné smlouvy žalobce přestěhoval, měl povinnost bezodkladně tuto skutečnost oznámit 2. žalovanému. V průběhu řízení však bylo prokázáno, že žalobce změnu adresy pobytu oznámil 2. žalovanému až dne 23.9.2004 současně s potvrzením, že v době od [REDACTED] do [REDACTED] pobýval v cizině.

Je pravda, že soud I. stupně v odůvodnění rozsudku citoval nesprávně článek IX odst. 2 všeobecných pojistných podmínek, který na přezkoumávanou věc nedopadá. Na danou věc je nutno aplikovat článek IX odst. 1, dle kterého pojištění, u kterého je sjednáno běžné pojistné, lze vypovědět, a to ke konci pojistného období alespoň 6 týdnů před jeho uplynutím. S ohledem na toto ustanovení je nutno námitky žalobce uvedené v jeho odvolání týkající se hmotně-právního aspektu neplatnosti výpovědi pojistné smlouvy považovat za irelevantní. V dané věci bylo sjednáno běžné pojistné, a proto kterákoli ze stran smluvního vztahu mohla ke konci pojistného období alespoň 6 týdnů před jeho uplynutím pojištění vypovědět bez udání důvodů. 2. žalovaný proto nepostupoval v rozporu s těmito všeobecnými pojistnými podmínkami, pokud včas pojištění uzavřené mezi účastníky vypověděl. Jak již bylo shora naznačeno, pro posouzení platnosti výpovědi této pojistné smlouvy je nepodstatné, zda žalobce bydlel na jiné adrese, když tuto skutečnost 2. žalovanému včas nesdělil a není podstatné ani to, zda se skutečně v době doručování výpovědi pojistné smlouvy zdržoval v zahraničí. Dle článku XI všeobecných pojistných podmínek nebyl-li adresát zastižen, uloží se písemnost na poště a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Písemnost se považuje za doručenou dnem, kdy byla uložena, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Z fotokopie dopisu ze dne 21.4.2004 včetně dokladu o doručení vyplývá, že v tento den 2. žalovaný vypověděl pojištění sjednané pojistnou smlouvou uzavřenou mezi účastníky dne 8.7.2002 s tím, že pojištění končí ke dni 7.7.2004. Tento dopis byl doručován žalobci na adresu [REDACTED] do vlastních rukou. Dne 23.4.2004 bylo uložení zásilky oznámeno žalobci a jelikož si žalobce dopis nevyžádal na poště, úložní doba skončila dne 10.5.2004 a 11.5.2004 odeslána zpět 2. žalovanému. Vzhledem ke shora citovanému článku XI všeobecných pojistných podmínek se tato písemnost považuje za doručenou žalobci dnem 23.4.2004.

Jelikož soud I. stupně učinil správný skutkový i právní závěr, že v době vzniku škody na vozidle žalobce neexistovala smlouva o havarijním pojištění a tudíž není důvod, aby

z tohoto titulu 2. žalovaný žalobci cokoli plnil, odvolací soud dle ust. § 219 o.s.ř. věcně správné rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil.

Žalobce podal odvolání i do výroku V, který se týká povinnosti 1. žalovaného zaplatit náklady řízení státu, a proto odvolacímu soudu nezbylo než ve smyslu ust. § 218 písm.b) o.s.ř. toto odvolání odmítnout jako odvolání podané neoprávněnou osobou.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. V odvolacím řízení úspěšnému 2. žalovanému žádné náklady nevznikly, a proto právo na jejich náhradu nebylo přiznáno žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustné dovolání, ledaže na základě dovolání, podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Plzni dne 13.01.2009

Za správnost vyhotovení:
Eva Charvátová

JUDr. Miloslava Nováková, v.r.
předsedkyně senátu